

SERRA

D'OR

743

NOVEMBRE 2021 • 6,10 €

JOSEP
MASSOT
I MUNTANER

80 ANYS

Oriol Magrinyà, el món editorial com a vocació

Zeneida Sardà

Els fils que parteixen de Jordi Cussà

Xènia Bussé

Els avions o la vida

Francesc-Marc Álvaro

Lliurament dels Premis Crítica «Serra d'Or»

2020 i 2021

Olga Xirinacs, la reivindicació permanent

Francesc Roig i Queralt

Tot recordant Francesc Burrull

Miquel Pujadó

Elisenda Roca. La veu i l'experiència

Pere Vall Karsunke

Panorama de narrativa catalana

Borja Bagunyà

Catalunya sota la Segona
República espanyola

Agustí Soler i Regàs
**La República espanyola
contra Catalunya**

Publicacions de l'Abadia de
Montserrat, Barcelona, 2021.

El llibre que tenim a les mans presenta un decidit caràcter divulgatiu. L'autor parteix de la constatació que hi ha sectors de la societat catalana que desconeixen en què va consistir realment la denominada Segona República Espanyola (1931-1939). Aquella República que havia estat tan esperada des dels cenacles catalans, ja que suposadament enterraria la llarga nit borbònica, va esdevenir, de fet, una fossa per als ideals catalans. Aquells somnis d'agermanament, d'entesa, entre els pobles ibèrics que es van fer palesos al Pacte de Sant Sebastià, a l'Estatut de Núria i a múltiples iniciatives culturals es van esvaïr o es van girar en contra dels autèntics anhels de llibertat de Catalunya. Els polítics se'n van desdir ràpidament, però, què se'n va fer dels empàtics Ortega y Gasset, Marañón, Antonio Machado, García Lorca, Unamuno, Maderriaga, Azorín, Menéndez Pidal, Américo Castro, Bergamín... que havien signat manifestos en favor de la llengua catalana? Aquella República Espanyola va sufocar ràpidament la proclamació de la República Catalana que Companys i Macià van fer des del balcó de l'Ajuntament de Barcelona el 14 d'abril de 1931. La nova forma de govern català —la República Catalana en una confederació de pobles ibèrics— només durà tres dies: Madrid no reconeixia l'Estat Català. I el més sorprenent és com tot aquell estol d'intel·lectuals i polítics espanyols suposadament proclius a l'«entesa» amb Catalunya van canviar ràpidament d'actitud: de la germanor i l'empatia inicials van passar a les actituds més hostils, d'incomprensió, de negació. Políticament, va tornar la repressió. A partir de llavors es van tornar a desencadenar la persecució i la voluntat d'anihilar Catalunya i les seves llibertats. Soler argumenta el seu discurs amb fets i documents d'una manera àgil i didàctica. El conjunt representa una peça valuosa de la pedagogia del coneixement de la nostra història.— G.O. de L.B.